

877

Μισιάρικο

ρ. 464^Γ

/ Φ 512

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ Ἰουνίου 9/ εἰς τὸ σπῆτιν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος / [νοτάρ]ου ἐνεφανίστην ὁ κύρ Γεώργης Τουλούπης ὁμάδιν μετὴν θυγατέραν του τὴν Κατερί / [να καὶ] ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Νικόλας Καπούνης ὁ ὁποῖος ἄνωθεν κύρ Γεώργης λέγειν / [...] ἔχειν μία κοπριά εἰς τὸ μέρος τῶν Λαγγαδιῶν στὸ Γαλανάδο σύνμπλιον τῶν χω / [ραφ]ῶν τῶν μπατέρων τῶν Ἰεσουῖτων καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας καὶ ἀπὸ κατωθιῶν τῶν / []ῶν τοῦ χωρίου τὸ ὁποῖο πρᾶμα τὸ ἔχειν ἢ ἄνωθεν Κατερίνα ἀπὸ τῆ μάνας της / [] μποτὲ Φωτοῦ. Λοιπὸν τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ ἐπουρκόταξε ὁ ἄνωθεν κύρ Γεώργης τῆς / αὐτῆς Κατερίνας τῆς θυγατέρας του τῶριν τὴν σήμερον ἢ αὐτὴν Κατερίνα καὶ ὁ κύρης της / τὸ δίνου καὶ παραδίνουν τον καὶ παντικιάζου τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολάου ὁ διὰ μισάρι / κον παντοτινὸν παίδων παιδιῶν τος καὶ διὰ πατίκι καὶ τιμὴν τοῦ νοῦς τετάρτιον τοῦ αὐτοῦ / καμάτου καθὼς ἐσιαστήκασιν ἀναμετάξυν τος ρεάλια ἑφτά ἡμισυν ἦτοιν ρεάλια 7 1/2/ τὰ ὁποῖα ἑφτά ἡμισυν ρεάλια τὰ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας της ἢ λεγομένη Κατερίνα / καὶ ἔμεινε κοντένταν καὶ ἀνεπαμένη καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ λεγόμενον πρᾶμα καθὼς ε / ὑρίσκεται μετὰ μία ἀγριλιά μέσαν τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν Νικολά / ου νὰ τῶχουν πάνταν παντοτινὸν παίδιω παιδιῶν τος πρεμετάροντας ὁ ρηθεὶς κύρ / Νικόλας ὅτι τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ δουλεύην καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα εἰς ὅλους του τίς / καμάτους νὰ τὸ σπέρνῃ χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸν καὶ στὴ νιτράδαν ποὺ ἤθελεν κάμειν / τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὴ μοιράζουσιν εἰς τὴ μέσην τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγα / νος καὶ τὴν μπάρτη ὅπου ἤθελεν ἀγγιγίζειν τῆς Κατερίνας νὰ εἶναι κρατημένη νὰ πηγαί / νη εἰς τὸ ἀλώνι νὰ παίρνῃ τὴν μπάρτην τζη μετὰ δικῆς της ὁδοῦ καὶ νὰ παίρνῃ ὁ Νικόλας / πάντα θέλημά σε θέρος καὶ εἰς ἀλώνιν καὶ κἀνοντάς τον καλὰ νὰ τῶχουν πάντα / αὐτοῖν καὶ τὰ παιδία τος, εἰ δὲν εἰς κανέναν γγαῖρον καὶ δὲν ἐθέλαν συνμπιβάζου / ται ἢ αὐτοῖν ἢ οἱ διάδοχοί τος νὰ μποροῦν νὰ τὸ μοιράζουσιν νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ / τρία τετάρτια καὶ τὸ ἕνα τετάρτιον οἱ κοπιαστάδες διὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἐδώκα / σιν καὶ διὰ τίς ὁδοῦς ποὺ θέλει κάμου καὶ τὰ ἐξῆς τὰ ὁποῖα τορνέσια ἐμετρηθήκασιν / ἐνμπροσθεν τῶν κάτωθεν μαρτύρων. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος παντικίου βά / ζουν καὶ ἀ / λληλογίᾳ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια τέσσερα ὁ ἀλληλογήσας καὶ σχανταλίσας / νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι ἢ παρὼν νὰ ἔχῃ τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον

ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ πα / ρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων.

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Ἀναπλιώτης μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Κουτζίκου Γεώργης μαρτυρῶ τᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

878

Λύση παντικίου

φ. 464^v

/ Φ 502

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Νικόλα Παγανόπουλο

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689 ἐν μηνὶ Ἰουνίου 16/ εἰς τὸ σπίτιν κ[ἀμοῦ τοῦ ὕ] / πογράφοντος νοτάρου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν δύο μέ-
 ρην τὸ ἐν μέρος ὁ παν[οσιώτατος] / ἐν ἱερομονάχοις κύρ Γεράσιμος Μπάλιος ὡς
 κορμὶν τῆς μητέρας του τῆς κερᾶς Κατερινιάς [τὸ] / δὲν ἕτερον μέρος ἡ Φλουρέντζα
 γυνὴ τοῦ Γεωργίου Μπιτζία λεγομένου Φόρτζα [τὸ] / τᾶροντας ἕνα γράμμα παν-
 τικίου ποῦ εἶχαν καμωμένον ὁ πατέρας τοῦ κ[] / ἢ τι ἱερομονάχουν ὁ ποτὲ Ἀπο-
 στόλης Μπάλιος μὲ τὸν ἄνωθεν Γεώργιον τὸ Φόρ[τζα] / ὁποῖο γράμμα νουμενάρειν
 πῶς ἔδωσεν ὁ ἄνωθεν ποτὲ Ἀποστόλης τοῦ ἄνωθεν Γε[ράσιμου ἔ] / να κομμάτιν
 παλαιὸν ἀμπέλι νὰ τὸ φυτέψῃν ὅλον καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃν τὸ ὁποῖον πρᾶμα / ἦτονε
 ἀπὸ πουρκὶν τῆς συνβίας τοῦ ποτὲ Ἀποστόλη τῆς κερᾶς Κατερινιάς εὐρισκόμενον /
 εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐγγαριῶν σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Μάρκου Βάβουλα καὶ σύνμπλιον
 τοῦ πραμά[του] / τῆς κυρίας τῆς Ὑψηλοτέρας στὸ ὁποῖο πρᾶμα νουμενάρειν τὸ
 γράμμαν τος πῶς τὸς ἦ[] / ὁ Φόρτζας τρία ρεάλια διὰ τὸν παντίκι καὶ ἐπειδὴν
 καὶ ὁ εἰρημένος ἄνωθεν Φ[όρτζας] / καὶ νὰ ἐμίσεψεν σήμερον ἐννέα χρόνους / κα-
 θὼς λέγει / ἡ γυναίκαν / του / καὶ τὸ πρᾶμα νὰ μὴν γίνεταί καὶ νὰ νοικοκυ[ρεύγε] / ται
 κατὰ τοὺς πάτους καὶ ταιριασμοὺς ὅπου νουμενάρουνται εἰς τὴν γραφὴν τοῦ παντι-
 κ[] / πγασεν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ἱερομόναχος ὡς κορμὶν τῆς μητέρας του τὸ
 ἄνω[θεν] / πρᾶμα διὰ νὰ τὸ κυβερνήσῃν καὶ νὰ τὸ ἀνεστήσῃν καὶ ἔβγαλε τὴν ἄνωθεν
 γυναίκα τ[] / τζα ἀπὸ μέσαν ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν τὸν κάμασιν καὶ νὰ τὸ
 δουλέψασιν κατὰ τὸν [ταιρι] / ασμόν τος. Ὅθεν ἡ αὐτὴν Φλουρέντζαν ἐλεμενταρούν-
 τονε καὶ ἔκλαιγεν πῶς πλερώ / νει τὸ χαράτζιν τοῦ ἀντρός της σήμερον τόσους
 χρόνους καὶ δὲν ἔχειν νὰ μαντινιέρῃν καὶ τὰ τέσσε / ρα παιδιά ὅπου τῆς ἤφηκε καὶ
 εἰς τοῦτον μὴ ἔχοντας δύναμιν νὰ γυρέψῃν τὸ ἄνωθεν [πρᾶ] / μα νὰ τὸ κᾶν καὶ δύ-